

[Per Hækkerup.]

res af lønmodtagerne. Det forslag kommer man med uden at have forhandlet med lønmodtagernes organisationer. Det er i virkeligheden en fantastisk situation; jeg forstår ikke, at statsministeren vil byde folketinget at komme med en løsning eller såkaldt løsning, der skal vedrøre hele samfundet, men som direkte berører 2 millioner af landets befolkning, og så få disse 2 millioners organisationer i en samlet front imod sig. Trods udstrakte hænder fra fagbevægelsens side har regeringen ikke formået at forhandle sig frem til et resultat med lønmodtagerorganisationerne.

Jeg ved godt, at nogle af erhvervsorganisationerne på arbejdsgiverside sådan lidt trent har givet hel eller delvis tilslutning til regeringens såkaldte helhedsplan, men jeg tror ikke, de har hjertet med sig, og det ville være halsløs gerning, om et flertal i dette ting ville presse en helhedsløsning ned over den danske befolkning imod lønmodtagernes ønske, uden deres medvirken og med et trent erhvervsliv som lunkne støtter.

Det, der skal til, for at vi kan få sving i vort erhvervsliv igen, det, der skal til, for at vi kan få hjulene i gang og få vendt den ulykkelige udvikling, det er tillid; det er tillid til, at de foranstaltninger, der gennemføres, er effektive. Det forudsætter ikke bare, at regeringen foreslår noget, og at folketinget vedtager noget; det forudsætter, at de kræfter her i landet, som er afgørende for den økonomiske politik — og det er ikke bare regering og folketing — samvirker i en sådan økonomisk politik. Det forudsætter, at det sker i forståelse med lønmodtagernes organisationer over en bred front. Det forudsætter, at det sker med en tilslutning, en positiv vilje fra erhvervslivets side til at ville medvirke. Men regeringen eller ministrene med statsministeren i spidsen har ikke evnet at skabe denne tillid, at skabe denne vilje til at samvirke.

Jeg har opfattet — og det tror jeg vi gennemgående har i mit parti — oplægget til en helhedsløsning som et valgoplæg. Jeg vil gerne sige: hvis det er et valgoplæg, og hvis denne debat ender med, at vi får et valg, hvad jeg tror den gør, så er der én ting, jeg inderligt vil håbe, og det er, at den valgkamp, der følger, ikke får en sådan karakter, at den graver grøfterne dybere og

brede, så vi ikke bagefter under andre former og forhåbentlig under en anden og bedre ledelse af dansk politik vil være i stand til at kunne formulere det brede samarbejde og virkeliggøre det brede samarbejde mellem regering, et fast folketingsflertal, arbejdsmarkedets parter og erhvervsorganisationerne, som er en forudsætning for, at vi kan få en retfærdig og holdbar løsning på vores økonomiske problemer.

Inge Fischer Møller (S):

Som supplement til det, der allerede er blevet sagt fra socialdemokratiets ordfører og fra andre af mine partimedlemmer, skal jeg komme med følgende:

At regeringens udspil klart vender den tunge ende nedad, er jo efterhånden ingen hemmelighed. Men på falderebet vil det nok være fornuftigt at fortælle regeringen lidt om, hvad det hele egentlig drejer sig om. Mon regeringen egentlig er klar over, hvad det vil sige at være lavtlønnet og at være pensionist? Vi ved, at de store lavtlønsgrupper aldrig får del i den almindelige lønudvikling på arbejdsmarkedet, og hvad vil det egentlig sige i praksis? Det vil simpelt hen sige, at man ikke har de samme muligheder som alle andre befolkningsgrupper. I mit daglige arbejde som socialrådgiver i Specialarbejderforbundet i Danmark bliver jeg ofte konfronteret med de problemer, det giver. Det er ikke et spørgsmål, man kan gå let hen over. Ved regeringen egentlig, hvad det vil sige ikke at have tilstrækkeligt til det allermest nødvendige for at opretholde hverdagen? Ved regeringen, hvad det vil sige ikke at have råd til at betale for en god bolig? Ved regeringen, at der er forældre, der ikke har råd til at give deres børn en tilstrækkelig skoleuddannelse? Ved regeringen, at der stadig er store grupper af arbejdere, der i det daglige arbejde får nedslidt og ødelagt deres helbred?

Problemerne er mange, og en del af dem er et resultat af de undladelser, regeringen har gjort sig skyldig i. Forstærkningen af denne udvikling vil blive større på grundlag af de forslag, regeringen har fremsat.

At det ikke er let at være pensionist i Danmark, ved efterhånden ethvert barn i dette land. Heldigvis har debatten her i dag også vist, at ingen tror på, at regeringens